

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VII.

Apríl 2004

číslo 4

Križ a zmŕtvychvstanie

V domoch máme zavesené križe. Asi je to preto, že reč o križi je všetkým blízka, poznáme ju. S križom sa stretávame takmer denne. Zvláštne je to, že hlásanie kresťanstva nie je centralizované na križ, ale na zmŕtvychvstanie. A ak na križ, tak spolu s zmŕtvychvstaním. Ale nejakých obrazov zmŕtvychvstania sa už u nás nájde ďaleko menej. Víťazstvo, nádej, to je naše ohlasovanie. Ale nie je to také jednoduché. Aj v mojom byte je križ, ale nie obraz zmŕtvychvstania.

Aj keď je to tak, aj keď reči o križi a utrpení viac rozumieme, predsa chcem zdôrazniť našu nádej. Kristovo zmŕtvychvstanie má mnoho aspektov. Len jeden z mnohých je ten, že všetci raz stretáme a nestratíme sa nič z našej osobnosti. Že budeme žiť. Ďalší je o dôvere, že vstávať sa dá, že napriek všetkým prehrám v našich životoch, je tu nádej. Vstať z mŕtvych môže moja ubitá láska, moja ubitá sila, moja zničená nádej, radosť... Povstať môže národ, napriek vymieraniu, povstať môže dobro, napriek všetkým zlým okolnostiam. Prebudiť sa môže nádej, prebudiť sa môže pokoj, chuť žiť a namáhať sa...

Veľmi by som si prial, aby reč kresťanstva o zmŕtvychvstaní, mala dopad na naše životy. Vtedy to bude zmysluplná reč, napriek tomu, že viac vieme hovoriť a premýšľať o križi.

Peter Cibira

Veľkonočné posolstvo

Kto bozká posla na čelo
nesie posolstvo veľkonočného Baránka
ktože ho prevezme
keď s Bohom v hneve sme

Kto môže do príbytku posla prijať
aká bude sluhova odpoveď
a aký bude dar
čo čaká Hospodár

Kto posla uhasí v slávnej chvíli navštívenia
ponúkne srdečnosť
keď u nej chýba čnosť

Kto poslovi krčah predloží
keď je studňa prázdna
a niet z čoho núkať
keď je v každom dnu kal.

A od posla nemá kto radosť Pánovu pýtať.
Ako pred ním schová naše zahanbenie,
keď ho Pán s posolstvom posielal k nám znova

A posol vzkriesenia vracia sa zas k vám a ku mne rád
aby Baránok veľkonočný toľko ráz,
koľko je ľudí, nemusel umierať

J.G.

Apoštolát modlitby na mesiac apríl:

- **Všeobecný:** Aby bola starostlivo zabezpečená solídna príprava kandidátov duchovného stavu a trvalá formácia vysvätených duchovných osôb.
- **Misijný:** Aby misijný duch podľa dekrétu „Ad gentes“ bol podnetom pre uvažovanie a trvalú angažovanosť kresťanského spoločenstva v pastoračnej činnosti.
- **Úmysel KBS:** Za ochranu života. Aby sa ľudský život chránil už od počatia.

NÁŠ SPOLOK

Je tomu práve rok čo ma Redakčná rada Duchovných ozvien požiadala napísať článok o vzniku, činnosti a cieľoch založeného Spolku vinohradníkov a vinárov v Suchej nad Parnou. Informoval som Vás o tom, že spolok vznikol ako občianske združenie dňa 23. augusta 2002. Pri vzniku spolku členstvo prijalo 20 osôb.

Pred nedávnom, dňa 28. februára 2004 sa v Kultúrnom dome v Suchej nad Parnou konala výročná členská schôdza spolku. Hlavným bodom (dokončenie na 3. strane)

Okamih detí

Slovo „problémové dieťa“ som prvý raz počul, keď som bol na základnej škole. Náhodou som počul, ako sa dve učiteľky rozprávajú o mojom spolužiakovi Waynovi. Pretože som Waina poznal, vedel som čo tým mysleli. I keď som ho mal rád, vždy as zdalo, že sa neovláda. Vyrušoval, stále si niečo neodbytno vynucoval a bol drzý na učiteľky. Nerozmýšľal som veľa nad tým, prečo je taký, pokiaľ som raz v sobotu neprišiel k nemu na návštevu.

Wainovi rodičia boli milí, ale poskytovali svojmu synovi veľmi nedostatočné medze a poriadok. Napríklad sme v obývačke začali robiť veľký hluk basketbalovými loptami. Hrali sme sa tak veľmi dlho, bez toho, aby nás niekto napomenul. Potom prišla do izby jeho matka a s ospravedlňujúcim úsmevom povedala: „Wain, je mi ľúto, že vás takto ruším, ale nemohli by ste sa hrať niekde inde?“ Niečo je odsekol a hrali sme sa ďalej. Za chvíľu do izby prišiel otec a oboril sa na nás: „Kolkokrát vám mám hovoriť, aby ste to nechali?“ A tak sme odtiaľ odišli a pokračovali v driblovaní hore vo Wainovej izbe, kde to všetkých dole viedlo k šialenstvu. Wain mal k dispozícii celý dom.

„Problémové deti“ sa nevyvíjajú vo vákuu. Každé také dieťa má obyčajne problémový kontext. Ani zdravé hranice si deti netvorí zo vzduchu. Aj keď obyčajne hraniciam od narodenia vzdorujeme, k tomu, aby sme si hranice vybudovali alebo nevybudovali, nám pomáha veľa faktorov. Človek nie je od narodenia zlý, ani za všetko nemôže jeho detstvo a podobne. *To, kým dnes sme, je výsledkom dvoch vplyvov: nášho prostredia a našich reakcií naň.* Naša výchova, významné vzťahy a okolnosti silno ovplyvňujú náš charakter a postoje. Ale to, ako na tieto významné vzťahy a okolnosti reagujeme – či defenzívne, alebo zodpovedne – má tiež vplyv na to, aký človek sa z nás stáva. Všetci chceme, aby z našich detí vyrástli dobrí a zodpovední ľudia, teda ľudia s hranicami.

Prvou a najdôležitejšou prísadou pri budovaní hraníc dieťaťa sú rodičia s hranicami.

Môj kamarát Wain mal problémy. Boli to jeho problémy a bolo treba, aby on na ich odstránení pracoval. Ale pôsobí tu ešte iná zákonitosť: *Správanie dieťaťa je treba vykladať ako jeho reakciu na naše vlastné vystupovanie.* Zväčša sa na

správanie iného človeka dívame z hľadiska motívov, potrieb, osobnosti, ale nie z hľadiska svojho vlastného správania. Aj Wainove správanie sa dá vysvetliť mnohými spôsobmi. Dá sa povedať, že je impulzívny, egocentrický alebo nezrelý. To všetko môže byť pravda, ale nič z toho sa netýka jeho rodičov. Wain reagoval na spôsob jednania svojich rodičov. Zachádzal tak ďaleko, ako mu to oni dovoľovali. Vedel, že jeho matka je bezmocná že sa bojí konfliktov, a tak využíval jej slabosť. Vedel, že otec bude nahnevane kričať a že si môže robiť čo chce, dokiaľ otec nevyletí. Chápal, že aj tak bude môcť obísť otcov príkaz a splniť ho len po formálnej stránke tak, že pôjde robiť zle niekam inde, pretože dôsledky už otec obyčajne neuplatňoval a radšej sa vrátil ku svojim novinám s uspokojením, že svojho syna napomenul.

Deti z pravidla nevedia, čo robia. Nemajú príliš jasnú predstavu o tom, ako zvládať život, aby dobre fungoval. Preto im Boh dal rodičov – aby ich milovali, aby im poskytovali medze a poriadok a viedli ich k zrelosti. V zásade platí, že deti dozrievajú na úroveň, akú im rodičia vytvorí, a ani o kúsok viac. Deti reagujú na nás a prispôsobujú sa tomu.

Prvú a najzákladnejšiu predstavu o fungovaní sveta si deti vytvárajú doma. Tam sa tvoria predstavy o skutočnosti, o láske, o rozhodovaní, o slobode. Ak teda k deťom pristupujete takým spôsobom, ktorý odráža Božie zákony, ich prechod do okolitého sveta bude úspešný. Pokiaľ však svoje deti chránite pred bolestivými následkami ich nezodpovednosti, pripravujete im mnoho problémov v dospelosti.

Jednou z najdôležitejších otázok, ktoré si rodičia môžu položiť, keď sa stretnú s nejakým problémom ich dieťaťa, nie je: „Prečo neprestane strkať do svojho brata?“, ale: „Čím som prispel k vytvoreniu tohto problému?“ Môže to aj bolieť, ale je to užitočný prístup. Vyvedie vás to z márnej snahy ovládať svoje dieťa a zároveň uvidíte, že môžete ovládať svoj postoj k svojmu dieťaťu. Je dobré tiež si zistiť, kde sú naše vlastné slabé hranice, a treba ich budovať spolu s ostatnými ľuďmi, ktorí sa snažia rásť.

Spracované podľa knihy: Dr. H. Cloud, Dr. J. Townsend: *Děti a hranice, Návrat domu, Praha 2003*

Čo je to pravá láska?

Túto otázku si kladie každý človek aspoň raz v živote, hlavne vtedy, keď príde o niekoho, komu veril, mal ho rád a zrazu ho stratí...

Až vtedy si uvedomí, že to, čo si predtým asi dostatočne nevnímal, nedocenil, mu zrazu chýba a je z toho nešťastný. Ach, my ľudia! V živote narobíme toľko chýb. Čo je to pravá láska?

To, čo sme odovzdávali, asi nestačilo, keď si ten druhý myslí, že mu jeho lásku neoplácame, nevraciam tak, ako ju čaká. Možno sa cítil ako vtáčik v klietke..., ak tú klietku otvoríme a na chvíľu sa vzdialime, bude vtáčik čakať až prideme a zatvoríme klietku? Nie! Nenápadne a neisto sa bude prikrádať

k otvoreným dvierkam a pomaly vyletí. Vráti sa ešte? Ťažko. Stratí sa, zmizne na oblohe z nášho dohľadu. Tak aj človek. Zmizne z nášho života a až vtedy si uvedomíme, že nám chýba, že ho ľúbime. Opäť sa pýtame: „Čo je to láska?“

Svätý apoštol Pavol hovorí: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravostí, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne.“ Láska sa nedá vynútiť ani rozkázat'. Láska potrebuje čas, aby dozrela. Keď sa unáhli, podáva lotériu. Vyhrá? Nevyhrá? Srdce prijíma a dáva to, čo

v ňom človek buduje. Všetko musí dozrieť a na to treba čas. Aj všetky plody potrebujú svoj čas. Najprv treba zasadiť semenko, potom sa oň neustále starať, zalievať ho, vyplieniť. Keď začne klíčiť, hlási sa k životu. Postupne pučia lístky, kvety, z kvetov sa vyvíjajú plody. Ešte však musia dozrieť, až potom je ovocie v konečnom štádiu. Až potom je pripravené sa odovzdať. Tak je to aj s láskou. Potrebuje čas, trpezlivosť, dobrotu, porozumenie, nesebeckosť, pravdu. To je láska. „Všetko verí, všetko znáša, všetko dúfa, všetko vydrží.“ To je pravá láska, láska, ktorej sa zúčastňuje Boh. Lebo pravú lásku môže zrodiť len On. On je láska. „Láska nikdy nezanikne!“

MK

NÁŠ SPOLOK

(dokončenie z 1. strany)

programu bola správa o činnosti spolku od jeho založenia. Uvediem aspoň v krátkosti hlavné akcie spolku za toto obdobie.

Uskutočnila sa úvodná prednáška na tému: „Zber a spracovanie hrozna“, návšteva vinárskej firmy Pegas Častá, kde sme sa oboznámili s postupmi pri tvorbe a zrení vína. Vo februári 2003 bola vykonaná prednáška na tému: „Rez viniča a prvé chemické ošetrenie viniča.“ Túto prednášku predniesol Ing. Karol Braniš, vinohradník a vinár z Dolných Orešian. Akcia bola spojená s degustáciou vlastných vín členov spolku.

Za najvýznamnejšiu akciu pokladáme vykonanú exkurziu do blízkej vinohradníckej oblasti v susednom Rakúsku u pestovateľa a vinára p. Johana Brandla pri mestečku Edelstat. Videli sme, ako veľmi zaostávame vo vinohradníckej výrobe. Pán Brandl sa nám snažil vysvetliť postupy pri pestovaní viniča. Mohli sme vidieť na akej úrovni sú vinice u nich a porovnať s našou úrovňou. Exkurzie sa zúčastnilo 29 osôb, z toho však len 17 členov spolku.

Otlkanie pišťalôčky

Otlkaj sa pišťalôčka,
už si spala dosť.
Koho stretneš na tej ceste,
hraj mu pre radosť.

Stretla som ja slepičku,
dala mi vajec plnú čapičku
a kohútik zlatý prútik
pre veselú pesničku.

J.O.

Na výročnej členskej schôdzi bol prednesený a schválený plán práce na tento rok. Podľa plánu práce hlavnými akciami by mala byť prednáška na tému: „Celoročná chemická ochrana

viníc“, spojená s ďalšou prednáškou, kde bude rozobraný súčasný platný zákon o vinohradníctve a vinárstve. Tieto prednášky budú prednesené na jednom stretnutí v mesiaci apríli 2004. Na mesiac august plánujeme uskutočniť exkurziu pre členov spolku do niektorej vinohradníckej oblasti na juhu Moravy.

Po skončení výročnej schôdze boli vyhlásené výsledky degustácie vín členov

spolku. Na degustáciu bolo prinesených 28 vzoriek vín. Degustáciu vykonala 5 členná komisia. Výsledky hodnotenia vín sú zverejnené na propagačnej tabuli spolku pred KD v Suchej nad Parnou.

Občania Suchej nad Parnou /a nielen zo Suchej/ sa zaujímajú o činnosť nášho spolku, čo potvrdzuje i to, že členská základňa sa rozšírila a v súčasnej dobe má spolok 42 členov.

Máme za to, že sa nám začína dariť pri napĺňaní našich cieľov, ktorými sú rozvoj vinohradníctva, zvýšenie kvality obrábania viníc a najmä skvalitnenie výroby vín. Keď i v ostatných štátoch Európy stúpa spotreba vína na úkor „tvrdých“ alkoholických nápojov a piva, čo sú správne trendy.

Náš spolok je otvorenou organizáciou a radi prijmemo nových členov. Radi sa so všetkými záujemcami poradíme s našimi skúsenosťami v oblasti vinohradníctva a vinárstva s cieľom pozdvihnúť vinohradnícku výrobu u nás a navrátiť našej obci tradíciu dobrého vinohradníctva.

Ing. Milan Hutár
predseda SVVS

Veľkonočný baránok – pripomína baránka, ktorého jedli židia, keď odchádzali z egyptskej krajiny. Ježiš je Boží Baránok, ktorý svojou smrťou a zmŕtvychvstaním oslobodzuje ľudí z otroctva hriechu.

Veľkonočná svieca – Paškál – je to svieca, ktorú zapalujú na Bielu Sobotu

Veľkonočné symboly

Čaute decká! Poznáte symboly Veľkej noci?

Viete, prečo patrí vajíčko, baránok, Paškál, bahniatka, jarné kvietky, šibačka a oblievačka k Veľkonočným sviatkom? Že nie? Iste už horíte nedečkavosťou, tak ja vám to teda prezradím. Všetko má svoju podstatu, svoj význam.

Vajíčko – je znakom života. Keď príde čas, kuriatko prelomí škrupinu a nový život je na svete. Veľkonočné vajce je pre kresťanov symbolom Krista, ktorý vychádza z hrobu a vstupuje do nového večného života. Ježišov hrob nie je hrob mŕtveho bez života, ale je ako materské náručie, ako kolíska, z ktorej vychádza nový život.

v noci, počas slávnostného obradu ohňa a svetla. Postavia ju k oltáru a zapalujú pri svätej omši. Veľkonočná svieca je znakom zmŕtvychvstalého Ježiša, ktorý raz povedal: „Ja som svetlo sveta!“

Bahniatka a jarné kvietky – sú symbolom Kvetnej Nedele a ratolestí, ktorými vítali židia Ježiša Krista pri vstupe do Jeruzalema.

Šibačka a oblievačka – po zmŕtvychvstaní Ježiša Krista sa v uliciach Jeruzalema zhromažďovali ľudia, ktorí diskutovali o nevidanej udalosti. Rímski vojaci, ktorí sa báli vzbury ľudu, rozháňali davy ľudí bičmi a polievaním vodou.

MK

Naše korene III. - Na prelome doby bronzovej a doby železnej

Milí priatelia. Naše pátranie po našej minulosti a minulosti národov, ktoré hýbali svetom v ktorom žili naši predkovia pokračuje. Ocitáme sa na prelome dvoch „kovových dôb“ - doby bronzovej a doby železnej, v kolískach civilizácie v Mezopotámii, Palestíne, Egypte, Grécku a Ríme. V tom čase na Slovensku, a tiež v Suchej, žili kmene zaoberajúce sa poľnohospodárstvom, chovom, remeslom, spracovávaním bronzu a neskôr i železa. Vráťme sa ale do Mezopotámie...

Chammurapi založil Starobabylonskú ríšu v Mezopotámii okolo r. 1850 pred Kr. Približne v tomto čase odišiel z mesta Ur Abrahám so svojou rodinou, putujúc do zasnúbenej zeme -Kánanu, aby uctieval jediného Boha. Tu začína história vyvoleného národa.

Srdcom babylonských miest bol chrám - Zikkurat, o ktorom píše biblia ako o Babylonskej veži. Z tohto miesta riadil spoločnosť kráľ spolu so vzdelanými chrámovými kňazmi a konali sa tu obety (najcennejšou ľudskou obetou bolo zabiť na oboch stranách dieťa). Kňazi nekonali len obety, ale organizovali aj výrobu, radili panovníkovi, boli najvyššími úradníkmi. Okrem nich tu boli ešte vojaci, úradníci, remeselníci, roľníci, pastieri. Kráľovskí pisári písali zmluvy, hrdinské činy panovníkov, básne, piesne, zákonníky /Chammurapiho zákonník/. Staré civilizácie poznali klinové a hieroglyfické písmo. Stavali paláce a hrobky. Svojich mŕtvych pochovávali s bohatou výbavou, čo svedčí o viere v posmrtný život.

Podobne ako pochovávali Egypťania mŕtvych panovníkov v pyramidách, okolo r. 1500 pred Kr. pochovávali náčelníkov v Európe, aj na Slovensku, do mohylových pohrebísk spolu s mnohými ľudskými obetami pohanským bohom. Našťastie, Izraelský národ verný jednému Bohu ľudské obete nekoná. Približne z tohto obdobia máme zachytený v Starom zákone príbeh Jozefa Egyptského, syna Jakubovho, ktorého bratia predali do otroctva. Jakub mal 12 synov, z ktorých vzniklo 12 kmeňov Izraela. Jozef sa v Egypte stal radcom faraóna a správcom. Jeho rodina a rod tam potom žil 400 rokov. Neskôr však v otroctve a veľkom súžení. Preto povolal Boh okolo r. 1200 pred Kr. Mojžiša - izraelitu vychovaného na faraónovom dvore, aby vyviedol svoj ľud z otroctva. Kým však vošli do zasnúbenej zeme, 40 rokov putovali po púšti. Spoločnosť potom riadili náčelníci - sudcovia (biblia spomína Gedeona, Samsona a Samuela) Až okolo r. 1035 pomazal Samuel prvého izraelského kráľa Šaula, r.1015 kráľa Dávida, ktorý r. 1005 pred Kr. postavil Jeruzalem, rozšíril a upevnil kráľovstvo. Napokon r. 975 pred Kr. sa stal kráľom múdry Šalamún, ktorý postavil chrám v Jeruzaleme, no i palác, mnohé iné veľkolepé stavby a silné obchodné lode. Po jeho smrti sa však ríša rozpadla na severnú a južnú. Pôsobili tu mnohí múdri boží muži - proroci. Neskôr r. 722 po páde Samárie tieto územia pohltila ríša Asýrcanov a neskôr po páde Jeruzalema ríša Babylončanov. Až v 6. st. pred Kr., keď

vznikla Perzská ríša, im kráľ Kýros dovolil návrat do vlasti. V tom čase, r. 753, zakladá Romulus mesto Rím a svoje kráľovstvo.

V Európe medzitým okolo r. 1300 pred Kr. vznikol nový typ pohrebísk - popolnicové polia, kde spálené telá ukladali do hlinených popolnic. V tomto období vzniklo aj hradisko v Plaveckom Podhradí s mohutným opevnením. Bojovníci používali bronzové brnenia a meče. Vedeli vyrobiť nádherné remeselné výrobky a šperky z bronzu.

Gréci začali okolo r. 1200 pred Kr. spracovávať železo Bolo to však obdobie, kedy v Grécku zaniká slávna a rozvinutá Mykénka kultúra, poznajúca písmo, o ktorej sa dozvedáme z gréckych báji. Je to obdobie veľkého hospodárskeho ale i kultúrneho úpadku, ktorý trval až do 8. st. pred Kr. Až potom sa Gréci znova prebúdzajú k životu. Vznikali mestské štáty - polis ako Atény, Sparta, Delfy, Korint, Olympia. Prebúdzajú sa k životu na kultúrnom i hospodárskom poli. Úpadok v 12.st. p.K. zapríčinila chudoba, bieda, neúroda, vyčerpanie zdrojov a snáď i nájazdy bojovných Dórov. V r. 700 Gréci začínajú používať v Lýdii prvé peniaze - mince.

V Európe sa začína doba železná až v 8st.p.K. Ľudia začali stavať železiarske pece na výrobu nástrojov, zbraní, šperkov a predmetov ktoré potrebovali k životu. Ešte viac sa spoločnosť rozdelila na chudobných a bohatých.

Od 10 st. pred Kr. sa v západnej a strednej Európe objavujú kmene Keltov. Od Grékov sa naučili spracovávať železo. Na čele mali dynastie vodcov, bojovú aristokraciu, druidov - kňazov a mudrcov so znalosťou písma a umenia ovplyvneného Grékmi. Stavali oppidá, hradiská, venovali sa remeslám, uctievali pohanské božstvá. Ovládli Európu, kým sa nerozrástla mocná Rímska ríša. Nikdy však nevytvorili jednotné kráľovstvo. V Smolniciach na Molpíre vzniklo v 8.st.p.K. jedno z najväčších hradísk tohto obdobia. Na akropole býval náčelník a ozbrojená družina. Boli tu aj obetiská, kde pohanským bohom obetovali ľudozrútsky obyvatelia Molpíra aj ľudí (i deti), ktoré po obetovaní podľa archeologických nálezov jedli. Hradisko na Molpíre však náhle zaniklo, tak ako mnohé iné v tomto období. Vyvrážili ich iné kmene. Ľudia nestačili utekať pod paľbou šíпов so železnými špičkami. Mnohé z hradísk zanikli aj pre choroby, vyčerpanie ložísk kovov, hospodársky úpadok či zhoršenie podnebia. Smutnú, ale nie zaostalú halštatskú kultúru Molpíra môžete navštíviť v Smoleniciach. Nieje ťažké domyslieť, že títo naši susedia ovplyvňovali i obyvateľov v Suchej. Naše pátranie dnes končí. Stretne sa v 5. storočí pred Kristom. Budem rada, ak budete pátrať spolu so mnou a podelite sa so svojimi nálezmi a znalosťami.

Gabriela Spustová

Čo nás trápi !!!

K napísaniu tohoto článku nás inšpirovali tí ľudia, ktorí sa chcú pred sv. omšou spoločne pomodliť modlitbu sv. ruženca a aj ľudia dochádzajúci na sv. omšu do nášho kostola z iných farností. To, čo je pre nás samozrejme na nedeľných sv. omšiach, oni nechápu. Sv. omšu by sme mali prežiť v tichosti, v pokoji a s plnou účasťou. Lebo ona je jednou veľkou modlitbou.

Pre niektorých z nás sa kostol stal miestom verejnej diskusie! A to nielen pred sv. omšou, ale aj počas nej. Skúsme sa spolu zamyslieť a započúvať, ako to v našich kostoloch v nedeľu pred sv. omšou a počas nej vyzerá. Je veľmi smutné, keď sa cez modlitbu sv. ruženca z chóru a zo vstupného miesta kostola ozýva hlasná vrava. Kvôli tomu sa museli mnohí presunúť bližšie do kostola, lebo iní si sem prišli riešiť celotýždenné problémy. Čo vôbec nie je zlé, lebo ľudia sa potrebujú spolu stretnúť, požalovať, pochváliť a vyrozprávať. Zdržme sa zbytočných reč, aby sme svojim nedôstojným správaním nevyrušovali tých, ktorí sa možno modlia aj za nás. (A možno toho ani nie sme hodní.) Na riešenie našich problémov a vyrozprávanie si iste nájdeme čas a priestor pred alebo po bohoslužbe. Ak sa už sami nechceme zapájať do spoločných modlitieb pred sv. omšou, buďme ohľaduplní voči ostatným, ktorí prídu o pol hodiny skôr, aby sa mohli nerušene spoločne pomodliť, čo má tiež svoj význam. Prestaňme vyrušovať a berme to ako našu obeť!

Podľa Pätora cirkevných prikázaní sa má každý kresťan zúčastniť v nedeľu a v prikázané sviatky na celej svätej omši. A ako vyzerá naša bohoslužba? Dobrý pozorovateľ a tiež všetci prítomní rýchlo zistia, že to nie je o nič lepšie ako pred sv. omšou. Úvod ešte ako-tak vnímame a zapájame sa do modlitieb a spevov, niektorí však len ľahostajne postávame, pozrieme, či suseda neprišla lepšie oblečená, alebo obutá, ako ja. Pretrpíme čítania a evanjelium a keď začne kázeň nášho duchovného otca, vtedy sa skúsme započúvať do ticha, ktoré by malo nasledovať, okrem jeho príhovoru. Budeme počuť kašeľ, smrkanie, šuchotanie, buchot a tiché rozprávanie. Niektorí si dokonca počas kázne otvoria Katolícke noviny, Duchovné ozveny, alebo iný náboženský časopis a provokatívne si ich čítajú a prezerajú.

Ani nám by sa nepáčilo, keby k nám niekto prišiel na návštevu a nevšimol by si nás. Baval by sa so všetkými, len s nami nie.

Skúsme sa vžiť do pocitov kazateľa, ktorý toto všetko vidí a počuje a nenájde jeden pohľad, na ktorom by videl, že ho so záujmom počúva. Iste mu to ťažko padne! Každá príprava kázne ho zrejme stojí veľa námahy, pripravuje ju s myšlienkami na nás s tým, že nás má rád, chce nám to najlepšie zo seba odovzdať a priblížiť Božie slovo. Tiež vidí, ako na chóre, ale aj v kostole deti pobejú a tak ako dospelí, aj oni sa málo zapájajú do spevu a modlitieb. Zabudli sme, že modlitebná knižka, ktorú sme dostali pri sv. prijímaní, alebo birmovke, nepatrí doma do šuflíka, alebo je ozdobou domácej knižnice, ale nám má slúžiť počas sv. omše. Ako sa môžeme bez nej zapojiť do spevu, ktorý je podľa svätého Augustína dvojnásobnou modlitbou? Nedávno sa jeden mladý otec rodiny s iróniou spýtal, či by sme v kostole nemohli vybudovať pieskovisko pre deti. Nech sa namiesto kriku pohrajú!

Všimnime si aj záver bohoslužby. Niektorí ani nečakáme na koniec požehnanie a odídeme skôr, ako kňaz od oltára. (Chceme, aby sa nám ušiel košík v Jednote? Či snáď aby nám neobsadil miesto v Reštaurácii niekto iný?)

Dá sa s týmito našimi zlovyvkmi ešte niečo robiť? Pri dobrej vôli určite áno! Máme kňaza, ktorého nám široko-d'aleko závidia. Ďakujme Pánu Bohu a nerobme mu hanbu! Sú ľudia, ktorí na sv. omšu merajú cestu až k nám a prídu si vypočuť hlavne jeho príhovory k veriacim, lebo každému má čo povedať. Keď už prideme do Božieho chrámu len zo zvyku, zostaňme v tichu a nevyrušujme svojim nevhodným správaním tých, ktorí prišli počúvať Božie slovo a chcú si okrem požehnanie na celý týždeň odniesť aj kúsok pokoja a myšlienok, ktoré nás majú robiť lepšimi, vnímavejšími voči sebe. Kedysi prvých kresťanov poznali podľa toho, ako sa milovali. Definícia lásky má veľa významov. Znamená aj toleranciu a ohľaduplnosť.

Ak tento článok niekoho osloví a chcel by reagovať na jeho obsah postrehmi, pripomienkami i kritikou, dávame Vám priestor v diskusii, ktorá bude uverejnená v ďalších číslach D.O.

A.L., H.T.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na apríl

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. apríla – 1. piatok v mesiaci,

Suchá 18.00

3. apríla – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

4. apríla – Nedeľa utrpenia Pána, Kvetná nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

8. apríla – Zelený štvrtok

Suchá 18.00

9. apríla – Veľký piatok, prísny pôst

obradu Suchá 17.00, adorácia pri Sv. oltárnej do 21.00

10. apríla – Svätá sobota

vyloženie Sv. oltárnej k celodennej poklone 8.30

Obrady veľkonočnej vigílie - Suchá 19.30

11. apríla – Veľkonočná nedeľa

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

12. apríla – Veľkonočný pondelok

Košolná 7.30; Zvončín 9.00; Suchá 10.30

18. apríla – 2. veľkonočná nedeľa

nedeľa Božieho milosrdenstva

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

25. apríla – 3. veľkonočná nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

marec v našej farnosti

Zosnulí:

+ 27. 3., Jozef Silný, Zvončín

+ 14. 3., Viliam Nádašský, Košolná, 77.r.

+ 14. 3., Lucia Rovenská, Suchá, 22.r.

Pokrstení:

* 6. 2.2004, Sabína Račková, Suchá

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá

nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

APRÍL 2004

Pôstne a veľkonočné obdobie

Št	1	Hugo, biskup
Pi	2	František z Paoly, pustovník
So	3	Richard, biskup
Ne	4	Kvetná nedeľa, nedeľa utrpenia Pána
Po	5	Vincent Ferrer, kňaz
Ut	6	Celestín, pápež
Št	7	Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz
Št	8	Zelený štvrtok
Pi	9	Veľký piatok
So	10	Svätá (Veľká) sobota
Ne	11	Veľkonočná nedeľa
Po	12	Veľkonočný pondelok
Ut	13	Martin I., pápež, mučeník
Št	14	Justína
Št	15	Peter Gonzales
Pi	16	Bernadeta, panna
So	17	Anicét, pápež
Ne	18	2. veľkon. nedeľa, Božieho milosrdenstva
Po	19	Lev IX., pápež
Ut	20	Bohumil
Št	21	Anzelm, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	22	Sotér a Kajus, pápeži
Pi	23	Vojtech, biskup, mučeník
So	24	Juraj, mučeník
Ne	25	3. veľkonočná nedeľa
Po	26	Klétus a Marcelín, pápeži
Ut	27	Jaroslav
Št	28	Peter Chanel, kňaz a mučeník
Št	29	Katarína Sienská, panna, učiteľka Cirkvi
Pi	30	Pius V., pápež

Výročia, významné cirkevné akcie

4.4.

19. medzinárodný deň mládeže

16.4.

biskupská vysviacka Mons. Dominik Tóth,
pomocný biskup (1990), Bratislava - Trnava

16.4.

biskupská vysviacka Mons. Vladimír Filo,
biskup - koadjutor (1990), Rožňava